

# КАКВО Е ГРЯХ

**Ключови стихове:** Рим.3:23;Рим.6:23  
Исаия:59:2

Да грешниш означава да вършиш нещо,което огорчава Бога.

Библията ни разкрива една много тъжна истина и тя е,че всеки човек на земята без изключение и без значение от своя пол,раса,език,образование и т.н. се ражда грешник.Дори най-хубавото и невинно изглеждащо бебе няма да избегне силата и влиянието на греха.Важно е да разберем и осъзнаем,че не първото грешно действие,което извършваме ни определя,като грешници,а това само доказва нашата склонност да вършим неща противни на Божиите стандарти,което е продиктувано от грешната ни по естество природа.(Пс.51:5)

Чрез първият човек Адам в човешката раса навлиза склонността към грях и човешките същества стават грешни по природа. Когато Адам съгрешава, неговото вътрешно естество бива преобразено от греха му в разбунтуване, донасяйки му духовна смърт и поквара, които се предават на всички следващи поколения след него. Хората стават грешници не защото съгрешават но, тъй като се раждат такива.Това е състояние,познато като наследен грях.Точно както ние наследяваме физическите характеристики от нашите родители, по същия начин наследяваме и нашето грешно естество от Адам. Цар Давид оплаква това положение на падналата човешка природа в Псалом 51:5: „Ето родих се в нечестие, и в грях ме зачена майка ми.”

Думата „Chata” е най-често използваната за грях в Стария Завет около 522пъти.Нейното основно значение е да пропуснеш целта и тя носи същия смисъл и на гръцката дума “hamartano”(старите гърци са използвали тази дума при стрелбите си с лък,когато някой е пропускарал целта.),използвана в Новия Завет.Ако проследим внимателно корените на греха те ще ни отведат доста хиляди години назад в миналото,никой не знае колко точно са,но това не е съществения въпрос.Използвайки алегоричен език пророк Езекил описва историята на една личност,от която започва злото,а именно Луцифер в последствие превърнал се в паднал ангел и противник на Бога от където идва и името му Сатана.

„Ти беше херувим, помазан, за да засеняваш; и аз те поставих така, че беше на Божия свят хълм; ти ходеше сред огнените камъни.

Ти беше съвършен в постъпките си от деня, когато беше създаден, докато в тебе бе намерено беззаконие.

От много голямата ти търговия напълниха всичко сред тебе с насилие и ти съгреших; затова те отхвърлих като скверен от Божия хълм и те изтребих отсред огнените камъни, херувиме засеняващи!

Сърцето ти се надигна поради хубостта ти; ти разврати мъдростта си поради блясъка си; аз те хвърлих на земята, изложих те пред царете, за да те гледат.”кн.Езекил 28:14-17

Дяволът не е просто олицетворение на злото в света,а реално съществуваща личност.

Новият Завет посочва точно конкретния грях на Сатана определяйки го,като надменност,суетност и горделивост (1 Тимотей 3:6)

Проблемът е, че нашият живот се фокусира изцяло и само върху егоистичните ни желания, а не върху Създателя ни. Интересът ни се свежда до там да угаждаме на себе си.

Грехът не само огорчава Бога, но също ни и разделя от нормалните взаимоотношения, които би трябвало да имаме, като същества създадени от Него. Още от самото ни рождение всеки един от нас е разделен от Бога. Ако това не беше вярно, всеки мъж и жена и дете на земята щяха да познават Създателя си естествено. Явно и видимо е, че това не е така.

Последствия от греха:

- огорчава Бога (Бит. 6:5-7)
- носи вина (Пс. 51:3-4)
- носи разделяне от Бога (Исая 59:1,2)
- носи осъждане и вечно наказание (Мт. 25:46)
- поробва (Рим. 6:17)
- причинява духовна слепота (2Кор. 2:12)
- осквернява (Тит 1:15)
- осъжда (Яков 5:12)

Преди всичко грехът обръща човека срещу Бога. В Библията грехът е равнозначен на беззаконие: "Всеки, който върши грях, върши и беззаконие, защото грехът е беззаконие" (1 Йн. 3:4). Обикновено най-често срещаното състояние на човека е отношение на бунт вътре в себе си срещу Божиите изисквания. Подсъзнателен и необоснован бунт, който често е прикрит. Това е така защото грешното ни естество се противопоставя на Божиите стандарти и норми. Истината е, че ние сме неспособни да ги изпълним и трябва да бъдем напълно честни пред себе си и пред Бога за да го признаем. Това е първата и основна стъпка на нашето лично покаяние.

Бог използва обаче принципа за вменяване в полза на човечеството, когато Той вменява греха на вярващите на Исус Христос, Който заплаща наказанието за този грях (смърт) на кръста. Вменявайки нашите грехове на Исус, Бог се отнася към Него като към грешник, въпреки че Той не е бил и Исус умира за греховете на всички, които някога биха повярвали в Него. Важно е да разберем, че греха Му е бил вменен, но Той не го наследява от Адам. Той понася наказанието за греха, но никога не е ставал грешник. Неговата чиста и съвършена природа не е била докосната от греха. Той е бил третиран сякаш е бил виновен за всички извършени грехове някога от всички онези, които някога биха повярвали, въпреки че Той не е извършил никога грях. В замяна, Бог вменява праведността на Христос на вярващите и ни приписва Неговата праведност, точно както нашите грехове биват приписани на Него (2 Коринтяни 5:21).

**Мариан Митев**